

N:o 44.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förskott för bestridande af kabinettsskassans utgifter; gifven Stockholms slott den 22 mars 1895.

Under åberopande af bilagda utdrag af protokoll öfver utrikesdepartementsärenden vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att, så länge sådant till följd af uteblifna bidrag från Norge till kabinettsskassan varder erforderligt och intill dess nytt beslut i ämnet kan varda fattadt, statskontoret må af under händer varande medel på requisition af ministern för utrikes ärendena utbetala intill ett belopp af 15,300 kronor i månaden, att användas till bestridande af sådana utgifter från kabinettsskassan, som beräknats skola gäldas med anslag från Norge.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

C. Lewenhaupt.

*Utdrag af protokollet öfver utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
22 mars 1895.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÅLL.

1:o.

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena anförde i underdånighet:

»Sedan anmälldt blifvit, att norska medel icke funnes att tillgå för de sedan den 1 juli 1894 eller början af nu löpande norska budgettermin till betalning från kabinettsskassan för löner och andra utgifter förfallna belopp, har Eders Kongl. Maj:t den 6 augusti 1894 dels i svenskt statsråd behagat förklara, att, derest beslut komme att fattas om förskott för kabinettsskassans räkning af belopp, som beräknats skola gäldas med anslag från Norge, detsamma finge utgå från statskontoret af under händer varande medel, dels i sammansatt statsråd beslutit, att hela det belopp, som i de år 1894 för Riksdag och Storting förelagda propositioner beräknats för utgifter från kabinettsskassan, skulle tills vidare hållas utrikesdepartementet till handa, endast med den inskränkning att för utgifterna

till beskickningen i Wien, i enlighet med det af Eders Kongl. Maj:t den 4 december 1893 fattade beslut, samt för hemliga utgifter endast påräknades de af svenska Riksdagen anslagna belopp, samt bemyndigat ministern för utrikesärendena att, med iakttagande af nyssnämnda inskränkning beträffande omkostnaderna för beskickningen i Wien samt förekommande utgifter under anslagsrubriken »hemliga utgifter», tills vidare af förskottsmedel från statskontoret bestrida hvad i öfrigt beräknats skola gäldas med anslag från Norge, intill ett belopp af 15,300 kronor i månaden.

Utrikesdepartementet, som, efter det att rättighet till förskott sålunda medgifvits, till en början var i tillfälle att bestrida kabinettsskassans ifrågavarande utgifter med medel, hvilka till utrikesdepartementets disposition funnes i riksbanken innestående, uppbar den 1 december 1894 af statskontoret ett förskott af 91,800 kronor, motsvarande hvad af kabinettsskassans utgifter för senare halfåret 1894, efter 15,300 kronor i månaden, skolat gäldas med anslag från Norge, och med anmälan härom har jag vid föredragning i svenskt statsråd den 14 nästlidne januari yttrat, att jag för det dåvarande icke ansåge mig böra göra någon hemställan rörande betäckande af detta förskott, då dels departementet för det inre i det vid protokollet i sammansatt statsråd den 22 sistlidne december fogade utdrag ur departementets till grund för Eders Kongl. Maj:ts beslut i norskt statsråd den 15 i samma månad liggande betänkande, bland annat, förklarat sig vilja i sammanhang med det underdåniga betänkande, som det komme att afgifva angående budgeten för året 1895—1896 rörande utgifterna till diplomatiska ärenden, inkomma med underdånigt förslag om, att för nästa Storting framlades kongl. proposition, att de af svenska statsmedel i förbindelse med beslutet af den 6 augusti sistlidet år bestridda utgifter, utan hänsyn till att beskickningen i Wien förklarats skola upprätthållas, beviljades att utgå af den norska statskassan, dels ock Eders Kongl. Maj:t beslutit att för nästa norska budgettermin äska det af mig föreslagna norska bidraget till kabinettsskassan.

Sedan dess har Eders Kongl. Maj:t den 18 sistlidne januari till norska Stortinget aflåtit förnyad nådig proposition angående det från Norge beräknade bidraget för utgifter från kabinettsskassan för budgetåret 1894—95, och förslag har blifvit framställt i Stortinget att företaga denna fråga till behandling under innevarande mars månad, men Stortinget har uppskjutit behandlingen till instundande maj månad.

Stortinget har icke heller ännu behandlat den innevarande år afgifna nådiga propositionen om anslag till utrikesdepartementet för nästa norska budgettermin 1 juli 1895—30 juni 1896, och då det icke synes antagligt, att Stortinget skulle komma att behandla denna proposition annat än i

samband med den till handläggning i maj undanskjutna frågan om bidraget till kabinettsskassan för budgetåret 1894—95, är det således icke för närvarande möjligt att förutse, hvarken huruvida de för innevarande eller de för nästa budgettermin beräknade bidrag från Norge för utgifter från kabinettsskassan komma att erhållas.

Vid sådant förhållande anser jag mig böra hemställa, att nådig framställning nu måtte göras till Riksdagen i fråga om bestridandet af den del af kabinettsskassans utgifter, som varit afsedd att betäckas med bidrag från Norge, för det fall, att, likasom under nu löpande budgettermin hittills varit förhållandet, äfven framgent och under budgetterminen från och med den 1 juli 1895 till och med den 30 juni 1896 inga norska medel skulle blifva att för ändamålet tillgå. Då de utgifter, hvarom här är fråga, lära böra betraktas såsom förskott, hvilkas återgäldande från Norge motses, synes det icke, åtminstone för närvarande, böra ifrågasättas, att medel skulle i form af anslag utaf Riksdagen beviljas vare sig för ersättande af redan, på grund af Eders Kongl. Maj:ts ofvanberörda beslut af den 6 augusti 1894, från statskontoret lemnade förskott eller för bestridande af de utgifter af enahanda beskaffenhet, hvilka framgent kunna blifva erforderliga, utan torde det vara lämpligast, att Riksdagens medgifvande begäres att fortfarande härtill förskottsvis få disponera medel.

Jag hemställer alltså i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition äska Riksdagens medgifvande, att, så länge sådant, till följd af uteblifna bidrag från Norge till kabinettsskassan, varder erforderligt, och intill dess nytt beslut i ämnet kan varda fattadt, statskontoret må af under händer varande medel på requisition af ministern för utrikes ärendena utbetala intill ett belopp af 15,300 kronor i månaden, att användas till bestridande af sådana utgifter från kabinettsskassan, som beräknats skola gäldas med anslag från Norge».

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter tillstyrkta hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lemna nådigt bifall; och skulle nådig proposition af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

G. Stråle.